

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΟΤΥΠΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ

ΕΤΟΣ Η'.
ΑΡΙΘ. 86.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1875.
Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λεπ. 10.

Τιμὴ ἑτησία, Ἀθηνῶν Δρ. 1 —
Ἐπαρχιῶν » 1,20
Τουρκίας » 2 —

Βράχμας.

Βισνοῦ.

Σίβας.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΪΣΤΟΡΙΚΑ.

ΙΝΔΟΣΤΑΝ, Ἡ ΙΝΔΙΑ.

Οὕτως ὀνομάζεται ἡ ἐκτεταμένη καὶ πολυανθρωποτάτῃ ἐκείνη χώρα, ἣτις ὑπῆρξε μέχρι τῆς σήμερον περιφημοτάτῃ διὰ τὰς περιπετείας τῆς τύχης της, τὸ ἐξάριετον τῶν κατοίκων της, τῶν προϊόντων της, καὶ τῆς φυσικῆς διαπλάσεως καὶ ὀψείας της, ἀπασῶν τῶν χωρῶν τῆς γῆς.

Ἡ Ἰνδία, ἢ αἱ Ἰνδαί, ὅπως σήμερον καλεῖται, διαρρέεται ὑπὸ δύο μεγάλων καὶ ἐκτεταμένων ποταμῶν, τοῦ Γάγγου καὶ τοῦ Ἰνδοῦ, ἀμφοτέρων χυνομένων εἰς τὸν Ἰνδικὸν Ὠκεανόν.

Αἱ μεγάλαι της πεδιάδες, τὰ ἐκτεταμένα καὶ ἀρωματικά δάση της, οἱ ὠραῖοι καὶ γλυκεῖς καρποὶ της, τὰ πλούσια μεταλλεῖά της καὶ τὰ πολλὰ καὶ ποικίλα ἐργοστάσιά της κατέστησαν τὴν χώραν ἐκ τῶν ἀρ-

χαιοτάτων χρόνων λίαν ἐπιζήλον καὶ ἐπιθυμητὴν εἰς τε τὸν φιλόσοφον καὶ τὸν κατακτητὴν. Τοῦτου ἕνεκα κατέστη τὸ καταφύγιον πολλῶν φιλομαθῶν καὶ τὸ θέατρον πολλῶν αἱματηρῶν πολέμων.

Ἡ Ἰνδία πρὸς βορρᾶν περιορίζεται ἀπὸ τὰ Ὑμαλάδια ὄρη, ἅτινα χρησιμεύουσι προσέτι καὶ ὡς ἰσχυρὸν προπύργιον αὐτῆς· ἐξ αὐτῶν δ' ἐκτείνεται πρὸς νότον ἐν εἴδει μεγάλης χερσονήσου, περιέχει ἐν ἑκατομμύριον καὶ τετρακοσίας χιλιάδας τετραγωνικῶν μιλίων ἐπιφάνειαν, καὶ κατοικεῖται κατὰ τὰς τελευταίας στατιστικὰς ὑπὸ 300 καὶ ἐπέκεινα ἑκατομμυρίων ψυχῶν!

Κατὰ τὴν Ἰνδικὴν μυθολογίαν ἡ ἡλικία τοῦ κόσμου εἶναι καθ' ὑπερβολὴν μακρά· διαιρεῖται δ' αὕτη εἰς τέσσαρας μεγάλας περιόδους, τῶν ὁποίων αἱ μὲν τρεῖς, αἱ ὁποῖαι διήρκεσαν 3,892,938 ἔτη, ἐτελείωσαν τὸ 1844· ἡ δὲ τετάρτη, ἣτις ἤρχισε μὲ τὸ 1844, θὰ διαρκέσῃ 427,062 ἔτη!

Καὶ μ' ὅλην ὁμῶς τὴν ὑψηλὴν φαντασίαν των οἱ

ἀνατολῆται οὗτοι δὲν ἡδυνήθησαν νὰ φθάσωσι μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ἀστρονομία ἀναδιβάλλει τὴν ἡλικίαν τοῦ κόσμου, δηλ. εἰς 200 περίπου ἑκατομμύρια ἔτων!

Ἡ ἱστορία τῆς χώρας ταύτης δύνανται νὰ διαιρηθῇ εἰς τρεῖς περιόδους: 1) τὴν πρὸ τῆς Μωαμεθανικῆς κατακτήσεως — 2) τὴν τῆς Μωαμεθανικῆς κατακτῆσεως, καὶ 3) τὴν τῆς Βρετανικῆς Κυριαρχίας.

Ἡ πρώτη περίοδος ἐκτείνεται ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τοῦ 1300 μ. Χ. Ἡ δευτέρα ἀπὸ τοῦ 1300 μ. Χ. μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ παρόντος αἰῶνος καὶ ἡ τρίτη ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος καὶ ἐρξῆς.

Ἡ ἱστορία τῆς πρώτης περιόδου εἶναι μακροτάτη καὶ σκοτεινοτάτη καὶ μόνον ἀπὸ τῆς εἰςβολῆς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου τὸ σκότος τοῦτο ἤρξατο νὰ διαλύεται κατὰ μικρόν.

Τὰ συγγράμματα τῶν ἐγχωρίων ἱστορικῶν γέμουσι τρομερῶν ὑπερβολῶν καὶ παραδοξολογιῶν περὶ τῆς ἀρχαιότητος καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς χώρας των· τινὲς τούτων ἀναδιβάζουσι τὴν ἱστορίαν των εἰς 27 χιλιάδας ἔτων! Ὅπως ὅμως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἡ Ἰνδία ἔφθασεν ἐξ ἀνημνεύτων χρόνων εἰς μέγιστον βαθμὸν πολιτισμοῦ καὶ ἐκυδερνᾶτο ἀπὸ ἑνα καὶ μόνον Μονάρχην.

Τὰ ἱερὰ Βιβλία, — αἱ Βέδαι, — γέμουσιν ὑψηλῶν καὶ λίαν ἡθικῶν ἀρχῶν, καὶ θεωρῶνται μέχρι τῆς σήμερον ὡς θεόπνευστα καὶ ἱερώτατα παρὰ τῶν ἐγχωρίων.

Οἱ Ἰνδοὶ ἐστάθησαν αἰετοτε διάσημοι διὰ τὴν φιλοξενίαν, τὸ φιλόληθες, τὴν ἐγκράτειαν καὶ τὴν δλιγοάρχειαν αὐτῶν, εἶναι προσέτι εὐφρεῖς, δραστήριοι, ἐπιχειρηματῆαι καὶ φιλεργοί.

Μεταξὺ αὐτῶν ὑπῆρξαν καὶ οἱ λεγόμενοι γυμνοσφισταί, εἰτε εἰδός τι κοινωνικῶν φιλοσόφων περιφήμων διὰ τὰς σκληραγωγίας, εἰς τὰς ὁποίας καθύπεσθον ἑαυτοὺς ἐκουσίως χάριν ἁγιασμοῦ, καὶ περὶ τῶν ὁποίων ἄλλοτε θὰ εἴπωμεν ἐν ἐκτάσει.

Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία εἶναι ἡ εἰδωλολατρεία. Ἐκ τῶν ἀπειρῶν θεοτήτων, αἵτινες εἶναι τὸ ἀντικείμενον τῆς προσκυνήσεως καὶ λατρείας τῆς χώρας, ὁ Βράχμας, ὁ Βισνὺ καὶ Σιβὰς εἶναι οἱ ἐξοχώτατοι, εἰς αὐτοὺς δὲ ἀποδίδεται ἡ δημιουργία καὶ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Σύμπαντος.

Τούτων ὁ μὲν Βράχμας εἶναι ὁ Δημιουργός, ὁ δὲ Βισνὺ ὁ Διατηρητής, καὶ ὁ Σιβὰς ὁ Ἐξολοθρευτής· μυθολογεῖται δὲ, ὅτι οἱ θεοὶ οὗτοι διήλθον διὰ πολλῶν ἐνσαρκώσεων, ἤγουν πολλάκις ἔλαβον σάρκα ἀνθρωπίνην.

Ὁ λαὸς διαιρεῖται εἰς τέσσαρας τάξεις — τὴν τῶν

ἱερέων, τὴν τῶν στρατιωτῶν, τὴν τῶν ἐργατῶν, καὶ τὴν τῶν δούλων. Ἡ πρώτη, ἡ καὶ ἀνωτάτη, ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς λεγόμενους Βραχμᾶνας — ἡ τελευταία ἀπὸ τοὺς Σούδρας, εἰτε Παρίας.

Μεταξὺ τῶν διαφορῶν τούτων τάξεων δὲν ἐπιτρέπεται ἐπιγαμία, οὔτε τὸ συντρώγειν καὶ συγκατοικεῖν εἰς τὸν αὐτὸν οἶκον, συγχωρεῖται ὅμως ἡ συνομιλία.

Ὅστις συμφάγῃ μὲ ἀνθρώπων κατωτέρας τοῦ τάξεως ἐκπίπτει τῆς τάξεώς του, τὸ ὁποῖον εἶναι ἰσοδύναμον μὲ πολιτικὸν θάνατον, ἤτοι μὲ ἀπώλειαν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων, ὅπως ἡμεῖς λέγομεν σήμερον· ἀποκλείεται δὲ ὅχι μόνον ἀπὸ τὰ προνόμια καὶ δικαιώματα τοῦ πολίτου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πᾶσαν συγκοινωνίαν μὲ τοὺς τῆς τάξεως αὐτοῦ δύναται ὅμως νὰ ἀναλαβῇ τὰ δικαιώματα του ταῦτα διὰ ἱλασμοῦ τινος, καθυποβάλλων δηλονότι ἑαυτὸν εἰς κακῆς καὶ σκληραγωγίας σωματικῆς.

Τὰ μέλη τῆς πρώτης τάξεως, εἰτε οἱ Βραχμᾶνες, θεωροῦνται ὡς τὰ πρῶτιστα ἔθλων τῶν δημιουργημάτων. Ὁ κόσμος καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ θεωροῦνται ἰδικά των, καὶ δι' αὐτῶν μόνον οἱ ἄλλοι θνητοὶ ἀπολαμβάνουν τὸ ζῆν. — Διὰ τῶν ἀρῶν του ὁ Βραχμὰν δύναται νὰ καταστρέψῃ οἰονδήποτε βασιλέα μετὰ τῶν στρατευμάτων, τῶν ἐλεφάντων, τῶν ἵππων καὶ τῶν ἀμαξῶν του· δύναται νὰ σχηματίσῃ ἄλλους κόσμους καὶ νὰ δημιουργήσῃ νέους θεοὺς καὶ νέους θνητοὺς!

Ὁ Βραχμὰν ἕνεκα τούτου πρέπει νὰ τιμᾶται καὶ νὰ ὑπολήπτεται περισσότερο τοῦ βασιλέως· ἡ ζωὴ του εὐρίσκεται ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν παγκοσμίων νόμων καὶ εἶναι ἐξηρημένους τῆς κεφαλικῆς ποινῆς ἔτι καὶ ὅταν διαπράξῃ τὰ μέγιστα κακοῦργήματα.

Ἄλλ' ἐνῷ ἀπολαμβάνει τοιούτων προσόντων ὁ Βραχμὰν, ὁ τρόπος καὶ ὃν πρέπει νὰ ζῇ εἶναι τόσον κοπιώδης καὶ αὐστηρὸς, ὥστε τὸν ἀναγκάζει νὰ διέρχεται τὸν καιρὸν τε εἰς αὐστηρὰν μοναξίαν ἀσκητέων ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν τῶν πόλεων.

Ὁ πρῶτος νομοθέτης τῶν Ἰνδῶν, τοῦ ὁποίου ὅμως τὸ ὄνομα δὲν γνωρίζεται, ἐκῆρξεν ἑαυτὸν ὡς παρὰ Θεοῦ ἀπεσταλμένον· ἐπληροφόρησε δὲ τοὺς συμπατριώτας του, ὅτι ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ κόσμου ὁ Δημιουργὸς ἀπεκάλυψε τὰ καθήκοντα τοῦ ἀνθρώπου εἰς τέσσαρα ἱερὰ Βιβλία, καλούμενα Βέδαι. — ὅτι κατὰ τὴν πρώτην περίοδον, ἥτις ἦτο μακροτάτη, οἱ ἄνθρωποι ἐξεπλήρουν αὐτὰ, καὶ ἦσαν εὐδαιμόνες· ἀλλὰ κατὰ τὴν δευτέραν καὶ τρίτην τὰ ἐξετέλεσαν μόνον ἐν μέρει καὶ ἕνεκα τούτου ἡ εὐδαιμονία των ὀλιγοστεύθη· κατὰ δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς τετάρτης ἐλησμόνησαν τοὺς λόγους τῶν ἱερῶν Βιβλίων καὶ ἔπαυσαν ἀπὸ τοῦ νὰ ὑπακούουν τὸν Θεόν, ὅθεν καὶ ἐγένοντο ἀθλιέστατοι, καὶ

δτι αὐτὸς ἀπεστάλη ἵνα διδάξῃ ἐκ νέου τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἐκ τῶν βιβλίων τούτων. (ἀκολουθεῖ)

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ ΘΡΑΚΟΣ ΤΙΝΟΣ ΛΗΣΤΟΥ.

Ἀλέξανδρος. Τί, μήπως εἶσαι ὁ ἐκ Θράκης ληστής; περὶ τῶν ἀνδραγαθημάτων τοῦ ὀποῦ τοσαῦτα ἤκουσα;

Ληστής. Ναί, Θραξ εἶμαι καὶ στρατιώτης.

Α. Στρατιώτης! κλέπτης, ἄρπαξ, δολοφόνος! ἡ μάστιξ τῶν ἀνθρώπων! τιμῶ τὴν ἀνδρείαν σου, ἀλλὰ βδελύττομαι, καὶ πρέπει νὰ κολάσω τὰ ἐγκλήματα σου.

Α. Τί ἐπραξα, καὶ παραπονεῖσαι;

Ἀ. Δὲν περιεφρόνησες τὴν ἐξουσίαν μου; δὲν κατεβίβασες τὴν δημόσιον εἰρήνην; καὶ δὲν ἐπέρασες τὴν ζωὴν σου βλάπτων τὰ πρόσωπα καὶ τὰ κτήματα τῶν συνυπηκόων σου;

Α. Αἰχμάλωτός σου εἶμαι, Ἀλέξανδρε! ὅ,τι λοιπὸν ἀγαπᾷς νὰ μὲ ὀνειδίσης, πρέπει ν' ἀκούσω, καὶ ὅπως θελήσης νὰ μὲ παιδεύσης πρέπει νὰ ὑποφέρω. Ἄλλ' ἡ ψυχὴ μου εἶναι ἀκαταδάμαστος· καὶ ἂν ἀποκριθῶ εἰς τὰ ὀνειδή σου, πρέπει ν' ἀποκριθῶ ὡς ἐλεύθερος.

Ἀ. Αἰεὶ ἐλευθέρως. Μὴ γένοιτο νὰ ὠφεληθῶ ἐγὼ ἀπὸ τὴν δυνάμιν μου, ὥστε νὰ δεσμεύσω τὴν γλῶσσαν οἰουδῆποτε.

Α. Λοιπὸν εἰς τὴν ἐρώτησίν σου ἀποκρίνομαι δι' ἄλης ἐρωτήσεως. Ἡὼς ἐπέρασες σὺ τὴν ζωὴν σου;

Ἀ. Ὡς ἤρως. Τὴν Φήμην ἐρώτησε, καὶ αὕτη θελει σὲ εἰπεῖ. Μεταξὺ τῶν ἀνδρείων ὑπῆρξε ὁ ἀνδρείοτατος· μεταξὺ τῶν κυριαρχῶν, ὁ εὐγενέστατος· μεταξὺ τῶν δορυκτετόρων, ὁ κραταιότατος.

Α. Μήπως δὲν διαλαλεῖ καὶ τὰς ἰδικὰς μου ἀνδραγαθίας ἡ Φήμη; Ὑπῆρξε ποτὲ τολμηρότερός πλεονεχγὸς ἀνδρείοτερας συμμορίας; Ὑπῆρξε ποτέ; — ἀλλὰ δὲν καταδέχομαι νὰ καυχῇθω. Σὺ αὐτὸς γνωρίζεις ὅτι εὐκόλως δὲν καθυπετάχθην.

Ἀ. Μ' ὅλα ταῦτα, τί εἶσαι παρὰ ληστής, — χαμπεπής, αἷμος ληστής;

Α. Ἄλλ' ὁ δορυκτετὼρ τί τάχα εἶναι; Καὶ σὺ δὲν περιῆλθες τὴν γῆν ὡς κακὸν τι δαιμόνιον, μαραίνων τοὺς ὠραίους καρπούς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς βιομηχανίας· ἄρπάζων, λεηλατῶν, φονεύων, ἀνόμως, ἀδίκως, μόνον πρὸς εὐχαρίστησιν τῆς ἀπλήστου φιλαρχίας σου; Ἦν δ,τι ἐγὼ ἐπραξα εἰς ἐν χωρίον μ' ἑκατὸν ὀπαδοὺς, σὺ ἔκαμες εἰς ὁλόκληρα ἔθνη μ' ἑκατοντάδας χιλιά-

δων. Ἄν ἐγὼ ἀπεγύμνωσα ἐν ἄτομον, σὺ κατηφάνισες βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας. Ἄν ἐγὼ ἔκαυσά ὀλίγας κώμας, σὺ κατηρήμωσες τὰς πλεόν εὐδαίμονας βασιλείας καὶ πόλεις τοῦ κόσμου. Εἰς τί λοιπὸν ἡ διαφορὰ, ἐκτὸς ὅτι σὺ, βασιλεὺς γεννηθεὶς, ἡξιώθης νὰ γείνη: ἀνώτερος ληστής ἐμοῦ τοῦ ἰδιώτου;

Ἀ. Ἄλλ' ἂν ἤρπασα ὡς βασιλεὺς, ἔδωκα καὶ ὡς βασιλεὺς. Ἄν κατέστρεψα Κράτη, ἐθεμελίωσα μεγαλεῖτερα. Περιέβαλψα τὰς τέχνας, τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν φιλοσοφίαν.

Α. Καὶ ἐγὼ ἀλυπῆτως ἐδίδον εἰς τοὺς πτωχοὺς ὅ,τι ἐλάμβανον παρὰ τῶν πλουσίων. Συνέστησα τάξιν καὶ πειθαρχίαν μεταξὺ τῶν ἀγριωτάτων, καὶ πάντοτε ὁ πῆρξε ὁ προστατὴς τῶν καταδυναστευομένων. Τφόν τι περὶ τῆς φιλοσοφίας, τὴν ὁποίαν ἀνέφερες, δὲν γνωρίζω τίποτε· ἀλλὰ πιστεύω ὅτι οὐδ' εἰς ἐμὲ οὐδ' εἰς σὲ εἶναι δυνατόν ν' ἀποζημιώσωμεν τὸν κόσμον δι' ὅσα κακὰ τὸν ἐπροξενήσαμεν.

Ἀ. Ἀρκεῖ. Ἀφαιρέσατε τὰς ἀλύσεις τοῦ, καὶ καλῶς αὐτὸν περιποιήθητε. Τόσον λοιπὸν ὁμοιάζομεν ἀλλήλοις! Ὁ Ἀλέξανδρος ληστής! Θὰ τὸ σκεφθῶ.

ΤΟ ΥΔΩΡ.

Τὸ ὕδωρ εἶναι ἡ μεγίστη ἐν τῇ φύσει μηχανικὴ δύναμις. Εἶναι ὁ μέγας ἐξομαλυντής· κινεῖ ὄρη καὶ πληροὶ κοιλάδας. Ἄπαντες οἱ βράχοι ἡμῶν, οἱ ἀμμόλιθοι, οἱ σχιστόλιθοι, καὶ οἱ τιτανόλιθοι ἐσχηματίσθησαν διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ ὕδατος. Εἰς τὴν διαλυτικὴν δύναμιν τοῦ ὕδατος καὶ εἰς τὴν χημικὴν του ἐνέργειαν ὀφείλομεν τὰ χρήσιμα ἡμῶν ὀρυκτά, τὰ ὀρυκτὰ τοῦ σιδήρου, χαλκοῦ, ζίγκου, χρυσοῦ, ἀργύρου καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν γαιανθράκων. Εἰς τὰς φυσικὰς τοῦ ὕδατος ιδιότητας — εἰς τὰς πρὸς τὴν θερμότητά σχέσεις του — ὀφείλομεν ἅπαντα τὰ φαινόμενα τῶν νεφῶν, τῆς δρόσου, τῆς βροχῆς, τῆς δμύλης, τῆς χιόνος, τῆς πάχνης καὶ τοῦ πάγου. Τὸ ὕδωρ διατηρεῖ τὰ φυτὰ, φέρει εἰς αὐτὰ ἐκ τῆς γῆς τὴν ἐξ ὀρυκτῶν τροφήν των, καὶ τὰ προφυλάττει ἀπὸ τῆς υπερβολικῆς θερμότητος. Καὶ τὰ ζῶα ἐπίσης ἔχουν μεγάλην ἀνάγκην τοῦ ὕδατος. Καὶ

ὅμως, δὲν εἶναι εἰμὴ ἀπλοῦς οἰκονόμος τοῦ ἡλίου· ἡ τοῦ ἡλίου δύναμις εἶναι ἡ κάμνουσα τὰ φυτὰ ν' αὐξάνωσιν ἡ τοῦ ἡλίου δύναμις εἶναι ἡ κινουσα πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ, τὸ δὲ ὕδωρ εἶναι ἀπλῶς ὁ τοῦ ἡλίου ἐπίτροπος. Ἡ ἔλλειψις ἢ ἡ ἀπώλεια τοῦ ὕδατος θὰ ἐπροξένει ἐν τῇ γῇ τὴν αὐτὴν κατάστασιν πραγμάτων, τὴν ὁποίαν παρατηροῦμεν ἐν τῇ Σελήνῃ καὶ περὶ τῆς ὁποίας θὰ εἴπωμεν πολλὰ ὅταν ὁμιλήσωμεν περὶ τῆς Σελήνης. Ἀν καὶ ἔχωμεν τοσαύτην ἄπειρον ποσότητα ὕδατος, μόλοντοῦτο αὕτη εἶναι μόνον τὸ 1, 240,